

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 52. Francisci Mariæ Laurentii Brancati de Lauria Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. thecæ Vaticanæ curam in se suscepit:
 A. C. 1693. unde manifestæ calumniæ arguuntur
 illi, qui hunc Cardinalem velut labo-
 ris impatientem, ac nonnisi voluptati-
 bus, & sequioris sexus amoribus im-
 plicitum traducere ausi sunt, ac pri-
 mum postremis moralitatis suæ annis
 præteritæ vitæ noxas seria pœnitentia
 eluisse, scripserunt.

§. LII.

*Francisci Mariæ Laurentii Brancati
 de Lauria Cardinalis extrema.*

Toppi Bibl.
 Neap.
 Palat. tom. 5.
 Card.
 Journal des lis.
 Scavans
 pag. 23.

Hunc morte sequebatur Franciscus Laurentius Brancatus Lauria quodam Lucaniæ oppido die decima Aprilis 1693, ex pauperibus, honestissimis tamen Parentibus natus. Hic cunctis virtutibus Christiano juvete dignis, ac omni politiori literatura imbutus, anno jam ætatis suæ decimo quinto Clericalem statum profiteri statuit, atque Ecclesiæ S. Jacobi adscriptus, & clericali tonsura insignitus, ibidem per biennium sacris functionibus cum summa laude functus est, omnibusque suis coæquilibus sapientia, humilitate ac exemplo præluxit: Postea apostemate lethali correptus, ac ope D. Francisci sanatus, Nojam contendit, Ordinem S. Francisci professurus, ad quem demum susceptus, mutato

mutato Baptismatis nomine, quod Sæc. XVII.
 Joannis Francisci erat, Laurentius di- A.C. 1693.
 ctus est. Romam a Superioribus stu-
 diorum caussa missus, ac Laurea deco-
 ratus, variis in locis Theologiam Sa-
 crasque literas summo cum applausu
 tradidit, postea honorificis Ordinis sui
 officiis auctus, ab ipso Alexandro VII.
 S. Officii Consultor, & Vaticanæ Bi-
 bliothecæ Custos renuntiatus est: Ve-
 rum tot negotiorum moles nondum ex-
 pleverat ingenii vastitatem, ac laboris
 desiderium, quo Laurentius flagrabat,
 quocirca ab eodem Pontifice datus est
 S. Inquisitionis, Sacrorum Rituum, Epi-
 scoporum & de propaganda fide Cong-
 gregationibus, in quibus Laurentii
 consilia & sententiæ veluti norma Ju-
 stitiæ ceteris existere: Tanti propterea
 ab Alexandro VII. habitus est, ut Fla-
 vio Cardinali Laurentium in Gallicæ
 Legationis Theologum expetenti re-
 sponderet, *sibimet ejus operam adeo esse*
necessariam, ut ea carere non posset: Inde
 vero pro more invidia augebatur Au-
 licorum, qui cum inculpatos Laurentii
 mores carpere non valerent, saltem,
 incassum licet, allatrare nitebantur.
 Tantopere enim ab omni fastu, ambi-
 tione, & lucri cupidine alienus erat,
 ut a Principum Ministris, qui eum ad
 suas partes pertrahere nitebantur, ob-

Sæc. XVII. latas dignitates, pensiones, & Episco-
A. C. 1693. patus constanter rejiceret, afferens,
sibi potius esse, si fides sua consularet incor-
rupta. Mortuo Alexandro VII. Cle-
mensus IX. ejusdem Successor Laurentiu-
mum eo in pretio ac honore habuit,
ut eum proxime Cardinalem designan-
dum crederent omnes; eodem autem
Pontifice non multo post morte sublato
Laurentius in Clemente X. amicum in-
timum, planeque domesticum nactus
est, ac diversis iterum muneribus au-
ctus, meritorum quoque cumulum mi-
rifice auxit: Convixit Monachus inter
crebra virtutum exercitia ac literarios
labores usque ad annum ætatis septua-
geminum, nec etiam ab Innocentio XI.
Purpuram indutus laborem exuit, sed
potius ad Dei gloriam, & Ecclesiæ uti-
litatem duplicavit, ac pluribus Patrum
cætibus aggregatus, calamum suum
in convincendis hæreticis ac Novato-
ribus egregie exercuit: Selegit eum
quoque Innocentius XII. Pontifex in
discutienda Mechliniensis Archiepiscopi
caufsa, circa quam hoc suffragium tu-
lisse fertur: *Pontifex non potest facta hu-*
mana non revelata definire . . . . hinc
Archiepiscopus ex hoc tantum excusandus
est, quod, ut ipse in sua formula afferit,
putavit Alexandrum definiisse factum, eo
quod nominarit Jansenium, — exceptionem

pro-

propositionum ex libro Jansenii, & sen-Sæc. XVII.
sum ejus: quæ omnia facta humana sunt A.C. 1693.
non revelata. Et ipse Archiepiscopus, sub
hac opinione, facta ista magis explicite op-
posuit in sua formula, juranda. . . . eo-
quod existimavit Alexandrum in Defini-
tione V. Propositionum comprehendisse e-
tiam factum.

Utut de hoc sit, id certum est, quod Innocentius XII. pro explicanda sua Constitutione Laurentii voto usus sit, quamvis Jansenii Fautores illud perperam in rem suam vertant. Tandem vero doctissimus hic Cardinalis die vigesima Novembris lethali morbo correptus, die prima Decembris anno ætatis suæ octogesimo secundo pie in Domino obiit. Scripsit quatuor tomos de Sacramentis, totidem in quartum librum sententiārum, Epitomen Canonum Sacrorum, Concordiam Evangeliorum, tomos tres pro Magistris Inquisitionis, octo volūmina pro S. Officio, plura & varia pro examine Episcoporum, octo opuscula de oratione, tria de Deo & gratia, & diatribam de usu Chocolatis, ubi hunc potum non violare jejunium contendit. Habentur hujus Authoris opuscula plura alia nondum typis vulgata. Edidit quoque libros Nicolai de Lyra, S. Augustini, & duodecim tomos Baronii.